

Munkára fel!

Alkalom: Újév
Dátum: 2011.01.01.

Ige: **ApCsel 1,1-14**

**ApCsel 1,11 „Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve?...”
Jóel 3,1 Azután kitöltöm majd lelkeket minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak.**

1. Már Karácsony napjaiban megpróbáltam átgondolni, hogyan fogom tölteni a téli szünetet, mivel nagyon szerettem volna egy kicsit pihenni. Ahogy így gondolkodtam – az akkor még előttem álló – Szilveszteren és az Újév napján, belém hasított a felismerés, hogy a letelő óesztendőn nem lehet sokáig merengeni és elmélkedni. Egyszerűen nincs idő 2010 és 2011 között sokat időzni, hanem határozottan át kell lépni az újesztendőbe. Akár akarjuk, akár nem, rögtön el kell kezdeni a következő évet.

Persze egy kis ünnepléssel, tűzijátékkal, különböző szórakozással, mulatságokkal azt az érzést ki lehet magunkban alakítani, hogy van egy kis időnk a felhőtlen, gondtalan időtöltésre a két esztendő között, az elmúlt 2010 és a még el nem kezdődött 2011 között. De ez a valóságban még sincs így. Az egyik év befejeződik, a másik év pedig azonnal elkezdődik.

2. Érdekes, hogy a Bibliaolvasó Kalauz szerkesztői december 31-én befejezték mind az ó-, mind az újszövetségi igeszakaszt, és január 1-én teljesen új bibliai könyveket kezdtek el. Így ma az ApCsel 1,1-14-et olvastuk az Újszövetségből.

Képzeljük el a felolvasott történetet, amikor a feltámadott Jézust körülveszik tanítványai. Ő beszél hozzájuk, majd „szemük láttára felemeltetett”. A 11 tanítvány pedig ott gondolkodik az eget kémelve. Felelevenednek bennük az elmúlt évek emlékei. Talán még beszélgetnek is egymással: „te Péter, emlékszel, amikor egyszer éjszaka a tengeren Jézus magához hívott, és te való-

ságosan jártál a vízen? Te az fantasztikus volt, még látni is! És te András emlékszel, hogy milyen különös volt látni, ahogy a Mester megtöri és szétosztja az 5 kenyeret és a két halat, mi pedig mindnyájan csak hordtuk és osztottuk a sok ezer embernek az ennivalót. Az is csodálatos volt, amikor egy bénát négy ember vitt a Mester elé, hogy a ház tetejét bontották meg. Jézus pedig meggyógyította őt.”

És amint így emlékeznek és emlegetik az együtt átélt csodákat, hirtelen és udvariatlanul valaki megszólítja őket: „Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve?” Ez egészen úgy hangzott, mintha azt mondta volna: Mi a csudát álltok még mindig itt? Miért nem indultok és teszitek a dolgokat? Mi a jó abban, hogy a múlt szép emlékein tűnődtek, miközben már előre kellene néznetek, és a Mestertől kapott feladatra kellene már koncentrálnotok?”

3. Thomas Jefferson (1743. április 13. – 1826. július 4.) az Egyesült Államok harmadik elnöke volt az, akinek a nevéhez a Függetlenségi Nyilatkozat fűződik. Mint tudjuk, ebben mondták ki az Egyesült Államoknak a Brit Birodalomtól való függetlenségét. Thomas Jefferson nevéhez azonban nemcsak ez fűződik. Ő mondta a következő mondatot is: *„Én sokkal jobban szeretem a jövő álmait, mint a múlt történelmét.”*

Istennek ma olvasott Igéjét különösen is, de Thomas Jeffersonnak ezt a mondatát is úgy értelmezem, hogy a múlt eseményein csak addig van értelme elmélkedni és gondolkozni, amíg az bennünket jobbra inspirál és ösztönöz a jövőben. Óév és Újév fordulóján igenis vessünk számot a múlttal, a mögöttünk hagyott esztendővel, és vonjuk le azokat a következtetéseket, amelyek előre visznek bennünket, amelyek segítenek nem elkövetni újból a korábbi hibáinkat. Gondolkodjunk a régi napokon, és adjunk hálát minden egyes percéért, melyben megtapasztaltuk Isten kegyelmét, segítségét, áldását, felemelő erejét, majd ezek is adjanak nekünk erőt, hogy január 1-én tudjunk újat kezdeni, hogy

az Újesztendőt azzal az elhatározással kezdjük el, hogy még jobban engedelmeskedünk Isten felismert akaratának.

Higgyük el: nem lehet abból élni, hogy a múltban mennyire jó volt Isten útján járni. Jócselekedeteink nem érdemszerzőek. Nem kerülnek bele egy jószágbankba, nem lehet felhalmozni azokat azzal, hogyha valami rosszat tennénk, akkor bizonyos jó kiegyenlíti a rosszat. Istenünk ebben az évben és vezetni szeretne minket, és várja, hogy kövessük Őt. Nem lehet abból élni, hogy a múltban már engedelmeskedtünk Urunknak, mert Ő 2011-ben is kéri tőlünk az engedelmes szívet. Igen, tudom én is, hogy sokkal kényelmesebb lenne azt mondani, hogy már sok mindent tettünk az elmúlt évben Isten dicsőségére.

Ma már egy teljesen új év kezdődött, nem tudom én sem, hogy mit fog hozni ez számunkra, de egyben teljesen biztos vagyok: **Urunk azt kéri tőled és tőlem, hogy éljünk ebben az évben is az Ő dicsőségére.** Ha lehet, akkor még jobban, mint 2010-ben.

4. „Jó, akkor most én is elhatározom, hogy Isten dicsőségére élek 2011-ben.” – remélem, hogy ezt mondták most sokan magukban. De rögtön utána ott feszül bennünk a kérdés: és ezt hogyan kell csinálni? Hogyan fogok tudni jobban Istennek örömet szerezni az életemmel?

Ezek a kérdések teljesen jogosak, és mert feszít bennünket a tenni akarás, ezért nagyon jó lenne, ha mindjárt meg is tudnánk tenni az első olyan jó dolgot, aminek Isten örül. Gyökössy Endre lelkipásztor szavai jutnak eszembe, aki azt írta egyik könyvében, hogy „nemcsak tenni kell, hanem lenni is”. Ez pedig ott azt jelenti, hogy Istenre figyelni, hogy megérthessük csendes szavát.

Tehát, ha valóban Isten dicsőségét szeretnéd keresni ebben az évben, akkor kezd azzal, hogy csendben vagy, nem teszel semmit, csak megpróbálsz Isten színe előtt lenni, olvasni az Ő szavát, a Bibliát, és elgondolkozni azon, amit olvastál. Isten Igéjét forgatni kell a szívedben. Úgy, ahogy Mária tette: *„Amikor meglátták, elmondták azt az üzenetet, amelyet erről a kisgyermekről*

kaptak, és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és forgatta a szívében.” (Lk. 2,17-19)

Mindezt pedig azzal a reménnyel és hittel tedd, hogy igazak Jóel próféta szavai *„Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak.” (Jóel 3,1)*

Isten ígéretet adott, hogy Lelkét kitölti minden emberre, így rád is. Ennek pedig az lesz az eredménye, hogy álmokat és látomásokat ad Urunk a jövőre nézve. Ő szeretné velünk közölni akaratát, de ehhez nekünk is figyelmesnek kell lennünk. Miután pedig megértettük Urunk tervét, azután cselekedjünk. Ne legyen bennünk kételkedés, hanem tegyük meg, amit kér tőlünk!

A karácsonyi úrvacsora után mindenki kapott egy igéskártyát. Én a következőt kaptam: *„Kíálts hozzá, és válaszolok, hatalmas és megfoghatatlan dolgokat jelentek ki neked, amelyekről nem tudhatsz!” Jer 33,3*

Testvérek! Induljunk úgy útnak az újévben, hogy várjuk Isten kijelentését, és megtesszük azt, amit Urunk kér tőlünk, hogy valóban az Ő dicsőségére élhessünk 2011-ben. Ámen.

Loment Péter lelkész